

UNU ESEMPLARU

Pentru Capitală. 50 bani

Acăstă foiă ese uă dată pe septembără :

DUMINECA

Abonamentele se începă numai cu No. 1, 13, 26 și 39

Abonamentele se facă în Pasagiul Român, No. 9
i 11; prin districte pe la corespondență său prin postă,
trănitendă și prețul.

Girante responsabile : EFTIMIE IONESCU.

A eșită de sub presă și se află de vîndare, în București, la administrația Ghimpelei, în pasagiul român, și la librăria Soec pe podul Mogoșiei; prin districte pe la librării :

CALENDARU „GHIMPELUI”

PE ANULU 1874

Elaborată de 24 colaboratori, conținându 22 pagine gravure cu explicația în versuri, 69 poesi și 15 articule: în totalu 13 côle octavo.

Prețul unui exemplar 2 lei nuoi.

LUI ALEANDRU C. GOLESCU.

Curgă lacrămi, E durere. Unu negru vělū se intinde
Pe țără română din Dunăre 'n Carpați.

Durere neînvinsă în cei ce simtă s'aprindă :
Mii suflete suspină, se năca de întristare,
Căci perderea e mare :

Unicul omu-virtute i lasă desolați !

Déră nu : sufletul nobilu, trămis din sferă divine
S'aréte omenirii ființă-i pe pămîntu,

Acea putere sacră ce 'n lumea nôstră vine,
In formă de archangelu lucindu de bunetate,

A ne planta în inimă sublimă veritate,
O, nu : ea nu se perde într'unu tăcutu mormentu.

Acelu ce a sea viéță a fostu unu balsam dulce,
Cerescă radiare de totu ce e mai puru,

Iubirea cea mai castă de totu care produce

In omu schintea sacră in splendida-i candore,

Acela nu, nu more.

Golescu, viu, străluce ca solele 'n azură !

Căci elu avea dreptu lege credință și dreptatea.

Busolă : consciința, amorul sufletescu.

Dreptu scutu, devotamentul, unirea, libertatea,

S'aureola ensă și a sea sacrificare.

Patriotismul sinceru, ideea cea mai mare

In elu iși găsia sprijinu, in simtu-i româncu!...

De ce déră aste lacrămi ? Virtutea nu dispare :

Materia dór pléca de unde a venită,

Eră spiritul rămâne ca tipu de imitare,

Ca stimulentu puternicu ce 'n seculi strălucesce :

Golescu déră trăiesce

S'unu monumentu va spune că elu nu a murită !

Const. Cristescu.

DEPEȘI TELEGRAFICE

Serviciul intortochiatu allu „GHIMPELUI”

Viena, 2 Decembrie.—Primindu nota lui Rachid-pașa, către ambasadorii Turciei în străinătate în privința Principatelor Dunărene, Andrassy a plânsu de întristare și a oferită unu mare prânză în onoarea reprezentantului turcă la Viena, spre a-lu face să și puie totă energia posibilă în acăstă afacere.

Roma, 3 Decembrie.—Informațiunile sosite aici dându motivu de grave bănuieri asupra candidatului pe care voiesce a-lu numi guvernul din București, foile *Fanfula* și *Pasquino* consiliéză pe Papa a lăua sicure informațiuni despre sexul acestei ființe.

Madrid, 3 Decembrie.—Cartagena în fine s'a predată, ense totu n'a deschis portile, Contreras și Galvez s'a tîrnuit de pără 5 ore. Bombardarea a începută, ense s'a constatat că, în locu de obusuri și bombe esplosibile, sunt dovelci și tărtăciute din fabrica principelui Botanu din București.

Liniștea domnește, cu ore-care turbărăi.
Livadia, 3 Decembrie.—Se desmintă sgomotele respîndite în privința marelui duce moștenitoru alu țărulu. Altetă sea e în cea mai mare intimitate și iubire cu curtea din Berlin.

Atena, 3 Decembrie.—Mitropolitul d'aici a ordonat 3 dile de rugăciuni pentru iertarea peccatorilor sinodului bucurescen.

REVISTA POLITICOASĂ

București, 21 Rebegiș 1873.

S'a certat în vileagă, aui ajunsu pénă la cutite și pénă la toiege și pe urmă—din tam ne sam—hop că se mpăcară spre risul și batjocura lumii.

Tell triumfă, mitro, irlitolu triumfă, sin-nodulu triumfă, Calicul Miclescu triumfă, ministerul triumfă! Cine déră remane cu ponosul, cu scandalul și cu rușinea? Eta uăntrebare la care numări cei cu musca pe căciulă își potu răspunde în fundul inimi!

Nu, guvernul acesta n'a facutu nicu unu procesu de presă, dice 'n timpul uoții moștenite

UNU ESEMPLARU

Pentru districte. 55 bani

PREȚUL ABONAMENTULUI

Pe anu pentru capitală	24 lei n.
Pe jumătate anu.	12
Pentru districte pe anu	27
Pe 6 luni	14
Pentru străinătate	37
Anunțuri, linia de 45 litere	50 bani

drăguța *Diua*, în alu căru posunaru e uă adevărată di, strălucită de raidele zimtuite ale lunorū stele de aură.

Așa-e, răspunserăm in numărul trecută. Guvernul n'a făcutu unu, două, trei, ci mai multe procese de presă, și, fiind că dreptate are *Diua*, apoi éta lista loră :

1. *Ghimpele*, pentru poesia *Cucuvaia*. Arestarea atâtă a gianotelui cătu și a administratorelui : bătaia loră hătesce.

2. *Ghimpele*, pentru trantorul din délul Mitropoliei : arestarea desemnatorelui.

3. *Souveranitatea Naționale*. Arestarea și bătaia redactorelui său totu la poliție.

4. *Gazeta Severinului*. Arestarea girantului.

5. *Adevărul* din Craiova. Arestarea redactorului

6. *Daracul*. Arestarea redactorelui și desemnatorelui.

7. *Romanul*. Mai multe procese și arestarea unui redactore și a girantului.

8. *Adevărul* din Iași, arestarea redactorelui Beldimanu.

9. *Armonia* din Romanu, arestarea girantului și tipografului.

10. *Gazeta de Bacău*, și *Observatorul*.

11. *Alianța latino slavă*, și arestarea d-nului Balenu.

12. *Lanterna* din Brăila. Două procese și arestarea a 2 redactori.

Complotu a fostu? *Mintitorul* nu scie nimicu, éru Agia declară că e unu moftu.

N'a fostu déră nimicu? Atunci la ce dracu se ocupă, fără plată de chirie, odăile poliției cu ómeni de diferite categorii?

Lucrul, în totu casul, are nevoie de lumină.

Déră cui să ceri s'o facă? *Mintitorul*, de cându e datu pe mâna lui Lătescu, i-s'a lătitu pe frunte uă negră tigănească molipsită de la seful ce are.

Stăpanirii? Ne va responde că aiste sunt generalități.

Agie? Ne va spune că e moftu.

Parchetului? Ne va declara că nu s'a terminat instrucțiunea.

Prin urmare... totul a fostu unu caraghioslicu a cărui parte seriosă o suferă altu, prin închisoru, rău nutriție, bolnavi pe mórtă și tinutu într-adinsu la ferăla, ca să se sfîrșescă cătu se pote mai iute.

Ciociloru le trebuie sângie ca să se pote chieui. Halal și... intr'unu ceasu rău!

**CARTE DESCHISĂ
CONULUI LASCARACHE**

Mărite Arhon!

Sub regimul Cuza, căma stăpânirii
Sci că era dată jafului, răpirii.
Sfânta leiturghie se facea cu braga
și țera de mörte începea să tragă.

Sărăcita fórte, sărmana multime,
Satulă de dajdă, de bice, d'asprime,
Se sculă ntr'uă nöpte despre canticor
și goni haiticulă de lingusitoră.

Libreht, Mavrogheni, Tell și Crețulescu,
Costea-Fur, Pisoschy și cu Boerescu,
Nae Clistirénu și Augustu în trei
Luară porecla de 'njosiți lachei.

Incapul sculariu de la Februarie,
Strălucea bărbia îngrășiată tare
A unei văstare din boieri de neamă:
Mustra dumitale, mare caimacamă!

Te luase apa cu ne-pusă masă
și te aruncase într'uă mare casă.
De la Golăsei, unde-aș dormitată,
Te tredești d'uă dată în naltul palată.

Si era Domnū mare în constituanta
Care, în iubirea 'i — ca vechia bachantă—
Te străangea la sinu' și iti dăru
Ceea ce în urmă Senatū se numi.

Au trecutu d'atuncia vro optu ani de dile.
Strigoil d'uă dată, creature vile,
Inviară falnică din tristul trecută
Si adă suntă acolo de urde-aș călăută.

Nu facem pomelnicu de cele ntemplate,
Caci lumea cunoșce pe cei cu păcate.
Nu dicem nimica de cei răposiți,
Caci fi-voră, în ceruri, destul judecați.

Aceea ce 'ti facem e-uă simplă ntrebare,
Uă vorbă. Iti cerem să dai deslegare
La care responsul și chiar reclamată
De naltul prestigiul alu vitei de stată.

Poftimă intrebarea. De ce dumneata,
Oneștul d'uă dată, cum lumea credea,
Să sedi la uă masă, la căma de susu,
Cu cei ce uă dată la index i-aș pusă?

Si care să fie, răspunde-ne nouă,
Schimbarea ntre vremuri? A veche s'a nouă
E una ca alta, ba pote mai rea
Acea de astăzi, de sub dumneata.

Sub Cuza omoruri și... săngele curse.
Acuma din mame copilulă se smulse.

Atunci săracie, oprobriu sortită,
Adă lepră pe țera și jafulă cumplită.

Ne spune deră nouă, mărite Lascare,
Paternice vornică: prin ce 'mprejurare
Făcușt pocinogulă d'a fi păcalită
D'acea pe cari chiar tu i-aș gonită?

Ne spune: ce dice sărmana morală
Dovleaculu mare, ce ai? Si ce fală
Lăsa-vei la neamuri, cându una facă adă
Si măne faci alta? Călăută.. mereu căd!

Acăsta ntrebare ț-o punem anume,
Caci risu și ocără ajuns-a pe lume,
Si de... nătăfleți te-aș creduțu cinstițu
Pe cându adă, văd bine, nasulu ț-i-aș sdrelită!

CĂMARA BUGETARĂ

După citirea mesagiului, în diua de deschidere, rablele de senatori suntă dați afară în brânci de ușeri, eră deputați suntă poftiți ași scutura fotolie de prafu.

Chir Dobre. — Fie-care turmă are câte unu... Așa e legea naturii. Prin urmare nici noi nu putem face nimicu fără președinte. Unde e președintele?

Livezénca (intrându). — Etă-mă, domnilor, suntă aici. Nu credeti că se perde lesne buruiana cea rea. Să mă goniți chiar cu copoi, totu nu fugă de la președintie.

Voci. — Ma bravo, signor președinte! Ma bravo!

Livezénca. — Ca președinte vecinic și perpetuu, etă că mă suui la birou. După apel, s'a constatat că suntemu în numără, ensă suntă de părere să nu ținemu ședință, ca cheful de adă să ne fie deplinu.

Sedinta de Vineri, 16 Noembre

Servitorii birtulu suntă ocupati cu destuparea sticlelor. Zăganescu trage cu mustață unei butile de vermută, eră Cecropides să la ferestră ca să vădă ce călărețe de circu trecu prin curtea Mitropoliei.

La 2 ore, ușeri ducu la brațe pe deputați din bufetă în sală.

Livezénca. — Acum, domnilor, cându vă veniți dispozițione de lucru, poftiți să alegeti burooul?

Voci. — Da, da!

Se procede la votu și ușeri, dându și côte, se convingu că nu e nici uă schimbare între biroulă de anu și de estimpă, afară de alegerea lui Gugulea Spadă-Lată.

După alegere, majoritatea ieș pe Majorescu și l'u pune să facă cinste, căci e totu majore majoritatea majoră majoră de d. Majorescu. D'astă-dată se bea cognac, ca să facă poftă de mâncare.

Sedinta de Sâmbătă, 17 Noembre

Nimicu, importautu de cătu că, pe cându se facu alegeri de comisiuni, agiamii septagenari din dréptă tragă căte unu puin de somnă de se duce vestea.

Sedinta de Lună, 19 Noembre

Așjderea.

Sedinta de Marti, 20 Noembre

Se citescu comunicatele dilei. Isbitu de gutură, președintele stănuță intr'una și strigăte de haimola ca băta în palme resună în totu timpul acesta.

După aceasta harabură, urmăză pălavării în chestie de regulamentu, în chestii personale și în chestii de ordinea dilei.

Unii propună trecerea acasă, adică în secțiuni.

Livezénca. — Pră bine, domailor, să trecemu, deră ce să lucrăm? Cu ce proiectu să 'ncepam? Ce cere guvernul mai de urgentă? În ce să intrăm?

Marele vornică. — În inchisoră, adică 'n proiectul pentru penitenciare!

Livezénca. — M'ai umplutu de Filipescu! În inchisoră să intrăm noi? Déră de ce, mă rogă, n'ati intra dumnevostră?

Marele vornică. — Ceru cuvîntul, ca să mă explicarisescu.

Larmă și sgomotă, huietă și tumultă.

Zăpăciela ține mai multu timpă, pînă cându deputați bugetului se strecăra cate unul unul din sală, își ieș căciulele și p'aci ț-i-e drumulă!

După plecarelor lor, ușeri proclama în unanimitate că a doua di Mercuri, fiindu serbatore împăratescă și praznicu cu deslegare la untdelemnă — sfinta mare Ovedenie — nu va fi sedință.

Ciasornicul bate 5 ore și maturatorul, viindu a matura țigările din sala de fumă, îi opresce minotarul cu cotorulă măturei.

VARIETĂȚI

Unu generalu cu sănge rece. — Bravul generalu C..., îngagiandu-se pré tare în luptă, fu lovită la picioru de unu obus; medicii consultați răspunseră că nu e altu midlocu de cătu a se tăia piciorul. Soldatul de serviciu al generalului începu a plâng

— Ce prostu esti, n'dise generalul cu sănge rece, de acum n'o să mă mai curăță de cătu uă cismă.

*
Durere mare. — Lui X... i se anunță, pe cându dormia, mórtea mamei séle; elu, intindendu-se, se intorse pe cealaltă parte și dise:

— Dumneadeule! ce mare durere o să simțu cându mă voi scula!

*
Uă prostie nemțescă. — În timpul resbelului din urmă franco-germanu, oficerii franceșii prizonieri captivără inimile multor jene germane. Una din ele, simțindu rezultatul relațiilor séle amoroșe, dise mamei séle:

— Nu 'mă pare rău de alta, de cătu că copilu l n'o să scie nemțesc!

*
Hotă și hoți. — A... impiegatul inferioru intr'uă ramură din administrațione, fu prinsu de justiță că a furată banii publici și condamnată la închisore.

B... șeful serviciulu i, de unde A... făcuse parte, merse să'l dea vizită la închisore spre a'lă consola.

— Ei nu înțelegă, dise A... cumă d-tea, care ați furată cu mie, stați liberă și onorată, și eu, care n'am luată de cătu cu satele, adică cătă te indurai d-ta a mai lăsa, stați închisură.

— Să'ți explicați eu de ce, răspunse B... dimindu: nu se pedepsescu cei ce fură, ci cei ce nu scu să ascundă, căci... suntă hoți și hoți!

*
Gresela unu palată. — Financiarul Y... își construise unu palată splendidă și se fălia către totu că construcționea sea n'are nici uă greselă.

— Are una, răspunse glumețul G... Nulă! construită fără ușă și ferestre, ca să nu aibă pe unde intra mōrtea.

*
Spoilea nu ține multă. — Advocatul P... se preținde învețatul și alocintă; totu se deprinseră a 'lă crede astă-felă. Elu însă nu face de cătu a înveță pe de rostă frasă și chiară discursuri întregi de ale altora, cari se potrivesc cu ocazie, pe cari apoi le reciteză auditorilor săi. Mai dilele trecute, cu ocazie venirii Domitorului în oraș, spre a face să inceteze ruina orașului, causată de incendiul jurul căieferate, pronunță între altele:

— O Iași, Iași, unde este splendoarea voastră de altă dată, etc., etc.

Acestea erau ad-literam cuvintele unu altu confrate alu său din Iași dintr'unu discursu imprimat, dără P... uitase că se afiă în Galați și nu în Iași!

*
Sărutarea de adio, înainte de despărțire. — D-na M... intrădū într'unu magasinu de muzică, cumpără mai multe bucăți și plecă. Pe cale își aminti că a uitat să cumpere uă bucată care îi trebuia, și se intorse înapoil spre a'si o procura.

— Ce poftiți, nobilă domnă, întrebă baiatul.

— «Sărutarea de adio, înainte de despărțire» răspunse ea.

Baiatul se răpedi înțe și îi aplică într'unu modu afectuosu pe rosele'i buze aceea ce cerea. Nu înțelesese că acesta era titlul bucății de muzică pe care 'lă voia d-na M...

*
Sfîrșitul unei predice. — G... se suise pe uă tribună și predica despre virtute, moralitate, amore conjugala, etc. De uă dată se tredeșce apucatul de uă domnă și uă domnișoră, tăritu josă și aplicându-i se gingăse palme și drăgălașe tărătură de pără. Poliția intervine.

— Ei suntă socii sea, pe care m'a părăsită, răspunse domna, și elu predica amore conjugala

— Mie mi-a făcută curte, dără amu aflată că este insurată, răspunse domnișoră, și elu predica virtute și moralitate!

*
La uă înormémentare. — D-nei O... îi murise bărbatul. Cu ocazia unei ceremonii înormémentării săle, dicea cu multă seriositate și durere :

— Ah! cătă de multă s-ară bucura bărbatul meu, când ară vedea acestu pomposu cortegiu : lui îi plăcea fără multă parade !

(Vocea Covurluiului)

MUSA DE LA BORTA RECE

BUFONERIE LITERARA LIRICA IN TREI ACTE

de
HENRI MEILHAC și LUDOVIC HALÉVY

MUSICA DE J. OFFENBACH

EDITATA DE REVISTA CONTEMPORANA

URMAREA ACTULUI ALU II (1)

S C E N A X I

MINORESCU

Déră tredesce-te, căci éta, kirsch și bere vină curată ! Si ne spune, 'n astă cale, ce-aî mai văduță? ce minună ? Bănci moderne, floră tivite, uriașă séu căpcăună?

BRUTNARESCU

Domnii mei și frați, văduț-am multe lucruri de mirată, Déră... musa mea din targă și cu drumu 'ndelungată M'a făcută să-mi perdu simțirea, și să ultă a le nota; Numai unele din ele le mai vădă în mintea mea !

Arie „La Chirilă la grădină”
Amăi portină, portină, portină-amăi
De la Iași în cărucioru,
Amăi sosită, sosită, sosită-amăi
L'ală Olimpului picioru.

Vădui omeni de hărtie
Cu mustăți de chihlibară,
Lei de cocă pe câmpie
Mâncându stridiș cu muștaru.

Vădui urși cu uniformă
Slavonescă pe unu noru,
Si p'nu munte fără formă
Rațe fripte la cuptoru!

Vădui frase d'ale mele
Schiopă, clufe în cătușă,
Si alăturea de ele
Epigrama facându duș!

(aplause entuziasme)

TOTI

O! ce lucruri minunate : éta omul inspirat !

MINUNESCU

Ce n'ai mai văduță nimică ?

BRUTNARESCU

Cele-alte le-amă uitată !

MINUNESCU

Apoi atunci, nene Brutnărescule, să-ți spună eu lucruri mai minunate pe care nu le amă văduță, déra pe care le amă pusă în scrierea mea „Sărmăușul Dionis,” publicată în „Converbirile.”

Ia mă rogă ascultă :

„Stele de aură topită”, „făclii ce aruncă de uă dată uă lu mină turbure, roșie, galbenă și somnorosă.” (2) „Crișmă din e-popele nordice” „Zimbetu fiu inocențiu” (3) „Unguri în papuci de pae.” „Cafele turcesc puse în cui.” „Ciasornice orfane,” „Magnetu de bumbacu.” „Păiagenu munismatici,” „Plăiă grozavă și luna reversându lumină.” „Metafislică cu ou și cu oțetă” !

TOTI

Bravo, Bravo Minunescu ! Dignus est de Agiamiu !

BRUTNARESCU

Ia ascultă-mă, confrate, lucruri d'astea și eu scriu, Si adesea ori, scu bine, singură eu n'amă pricepută,

Însă, tu, să-ți spun, imă pare că de mult m'a intrecut

mai tôtă tablourile ce descriu suntă admirabile, déra de exemplu cându dici „Unguri în papuci de pae”, pré se inten-

lege lesne de cititoru profunditatea cugetării și astfel aș fi de părere să se dică „Unguri de America, cu mănușă de por-

țelanu și cu urechi de pae”, déca și așa de multă la ele.

TOTI

Forte bine ! forte bine !

MINORESCU

Așa e, cum dice Brutnărescu. Aci e forța noastră : să fimă cătă s'o pută de profundă, nepricepută chiar. Pe lingă acela, după cumă v'amă explicată în mai multe rânduri, limba noastră e păcată, săracă ca vai de ea, ca și totă cele alte afară de cea nemăscă, cu care totul se poate exprime. Ascultați armonie ! „Sie kelner, eine halbe bier!” (aplause slabă) Vă voi propune în curând că trebuie să întrebuițămă limba germană în locul celei române.

VARCOLACI

Limba noastră este forte frumosă, déra noi nu o scimă !

URLA (cu aplauze)

In calitatea mea de filolog și gramatică, trebuie să vă de-

(1) A vedere Ghimpel No. 40, 41, 42 și 43.

(2) Converbirile literare, pagina 336, anul IV lea.

(3) Idem.

clară că noi nu pre scimă să concordăm adiectivele și verbele cu substantivele... de exemplu „cu floră care cantă”, (1) și „cându” rimându cu „argintă” (2). Déra astă nu mă privesc !

MINORESCU

Imă pare dău ! că și permită a rationa !... Ascultați voi tot pe cari v'amă constituită în scăla ca să pot fi cap ! Să nu vă depărtați nică uă dată de la acăstă regulă, ală căruia coprinsu intuitivă trebuie să pătrundă în inteligență vostră obiectivă. Profunditate și ieră profunditate !... „Quantitatitatea subiectivală și ore cum resonantă, care inghiață organismul social trebuie să stea și să cadă „in endosmosa și exosmosa elementelor de cultură” (3) numai de la noi ! Unul singură d'entre voi cu agerimea sa genială mă înțelesu și de aceea 'l-amă sacrată celu d'antă poetă ală Directiei noastre. Étă în adevără unu modelu admirabilă esită din pana poetică și inspirată, de și fără musă, lui Minunescu (deschidându „Converbirile”). Adevără stilu Shakespirianu ! (citesc).

«Uh ! ce frig... imă văduță suflarea. Si căciula cea de oie
«Pe urechă amă tras-o sdravěnă ; éru de côte nică cămă pasă,
«Ca țiganulă, care bagă degetul prin rara casă
«De năvodă ; cu-a mele côte e că cercă vremea de se 'nmoaie.
«Cum nu suntă unu şoareci Dómne ! măcară totușă are blană.
«Mi-ășă măncă căpătăle mele; nică că 'mă-ăru păsa de ger...
«Mi-ăru pără superbă, dulce uă bucătă din Homeru,
«Unu palată borta 'n părete și nevasta uă icónă.

«Pe păreți cu colbă, pe podulă cu lungă pânză de păiajenă
«Roiesc pleoșnițele roșii de ță-ă dragă să te uișă la ele ! (?)
«Greū li-ă de mindiră de paie și apoi din biata-mă piele
«Nici că aă ce să mai sugă. Intr'unu roiu mai de unu stinjenă
«Aă esită la promenadă. Ce petrecere gentilă !
«Ploșnița ceea-ă bătrâna, cuviosă în mersu păsesce.
«Cela-ă cavaler... e iute... ore scie franțozește ?...
«Cea-ce 'nunjură multimea i-uă romantică copilă.

«Bruh ! mi-ă frig. Étă pe măna cum codescă-unu negru purcă
«Să-mă moiă degetulă în gură amă să-lă prină; ba las săraculă.
«Pripăștă la vre-uă femeie, sciu că ară vedea pe draculă !
«Déră eă ce'mă pasă mie, bietulă „ens!” la ce să-l purec ? (4)

TOTI

Bravo, brav... genialulă, minunatul Minunescu !

BRUTNARESCU

Forte bine, forte bine. lucrulă este minunată, Însă de, mi se cam pare că nu este terminată ! Si propui eă două versuri ce în minte 'mă-ă venită Ca conclusie finală cu subiectul potrivită.

Eta-le :

Lovescă-mă lele 'n spate c'unu bulgăre pe iescă,
Să scie totă lumea din terra romanescă!
Pune astă două versuri și efectul loră va fi
Necă dută : chiară tipografulă jetuindă va 'ncremenii.

MINORESCU

Să se pună astă versuri la finală... și auștită ? Ce dici tu Neguță, Urlă ?... Nu cum-va ați adormită ?

NEGUTĂ

Eă cu Urlă măna 'n măna, ca uimiți auditori,
Rătăciamă p'ăi admirării mutuale falnică nori !

URLA

Eă sum, scită, în caiatate de gramatică, filologă.

MINORESCU

Eă te 'ntrebă una, tu aiță imă respondă din terfelogă !

PAN-PAN (contemplativ)

Cătu oiu fi și oiu mai trăi,
Eă istorică n'oiu mai fi !
Frunză verde lemnă trăsnită,
Căci Hajdeu mă prăpădită !

(Va urma.)

D'ALE TEATRULUI

„Ce scie satulă nu scie“? Éta uă 'ntrebare la care nimeni nu scie să răspundă : nici autorul, nici actorul, nici publicul care vădu și aplaudă piesa jucată Marți sera pe scena teatrului celu mare. Unu singură lucru e 'n stare să ne dea esplicare acestui titlu în comparație cu nepotrivita lui aplecare la piesă.

„Ce scie satulă nu scie“? e uă comedie, ceva glumețu, ba încă forte glumețu. De ce déra și numele piesei să nu fie și elu pusă totu în glumă, ca să mistifice pe spectatori ?

Cătă despre conținutul piesei, nu poate dica nimeni că nu e destul de spirituală, intriga destul de neurcată ca ițele unei fete amuresate și destul de năucită ca să merită 'n adevără numele de comedie.

Cătă despre limbajul... Ah ! limbajul e uă cestune gravă și ne-a impresionat bunul simțul ală actorului care trece răpede — simția și densusul că nu pre merge — care trece răpede peste frasa acăsta : «se infundări amânduoî in studiu și eă avu răbdarea d'a 'i asceptă pénă să se întoarcă.»

(1) Converbirile literare, pagina 16, anul V.

(2) Idem.

(3) Converbirile literare, pag. 870.

(4) Idem.

Cestunea ensă nu e dificile : e destul uă sterzătură, două, trei, de căteva cuvinte și totul se rotungește.

Actorii ? Bine. Originalul și nostrimul Vasileache se identifică de minune cu Costică Turloiu; cocona Smărăndița ne arează adevăratul tip ală femeiei violente, ală măței blande care sgirile reu; Lazărul Grănarul are uă privire să'u mobilitate de figură care denotă bună studiare a caracterului ce reprezintă. Cele-lalte roluri secundare nu s'așă lasătă mai prejosă.

Tenărul ce facea pe expeditorul de scrisori în biroului lui Lazără dă semne că nu e lipsită de talent și că poate face trăbă bună cu timpul. N'ară fi reu să i se dea căte unu roluri ceva mai rezărită.

La Bossel... cocona musă de la Burdujeni pre își rădică rochia și pre 'să arătă piciorul. Domnii actori și actrițe — afară de bătrâna Mihăilenă, Frosa Sarandi, Alesandrescu și Eliescu — se cred că au talent, déra se 'ncelă, mai cu sămă cându nu 'să invete rourile. Tenărul ce jocă pe nepotul lui Stanciu 'n piesa «Ună misteriu în pasagiul» pre 'să incovioie umerii, picioarele și totu corporul, pre se înfringe de mijlocu și pre dă din mâni. Defectu, domnule, defectu !

Unele piese suntu pre decoltate, decoltate de totu, ceea ce explica rara apariție a domnelor prin lojă.

Opera ? Déca n'o ești căstigă, apoi pagubă totu nu va fi. Unu baritonu il e permisă să n'albă voce, déra nu se cade să nu cunoască mai nimică din mimică în cătă să nu scie ce să facă și cum să'să conducă mănele. Primul baritone, ce e dreptul, are experiență gesticulară, déra ce'i faci celu d'al douilea? D. Pio Motta progresă și, cu timpul, va ajunge departe, căci singură trebuie se recunoască că jocă role multă mai importante de cătă unu din artisti, de exemplu de cătă basul G. Brătianu.

Aproposito de acestu domn. Óre nu cunoște d-lui pe d. Franchetti de mai nainte? De ce să se supere pe dumnele că 'i face sicane și umiliri? Omul artei nu e totu una cu omul interesului, precum Apolon nu era 'n vechime același deu cu Plutone. Unu întreprindătoru priceputu trebuie să facă cătă mai multe economii și, spre a-le realiza, tōte mijlocele suntu bune, chiară și cele umilitore.

Personalu, stimăru pe d. Franchetti, ensă nu ne putem opri dă'lă rugă să spui interprindătorul că n'are tactu și destule simțiminte.

Cătă despre cei din trupă, în curând și le vom spune talentele oculte pe care le voru fi avându.

THEATRU CELU MARE

REPRESENTAȚII ROMANE

COMPANIA DRAMATICA
M. PASCALE

Joi la 22 Noembrie 1873

Se va juca piesa

ROTARULU

Episodă națională în 4 acte, cu cântece, din EPOCA lui TUDORU VLADIMIRESCU. Muzică națională nouă, compusă de D. Flehrenmacher.

ANUNCIU

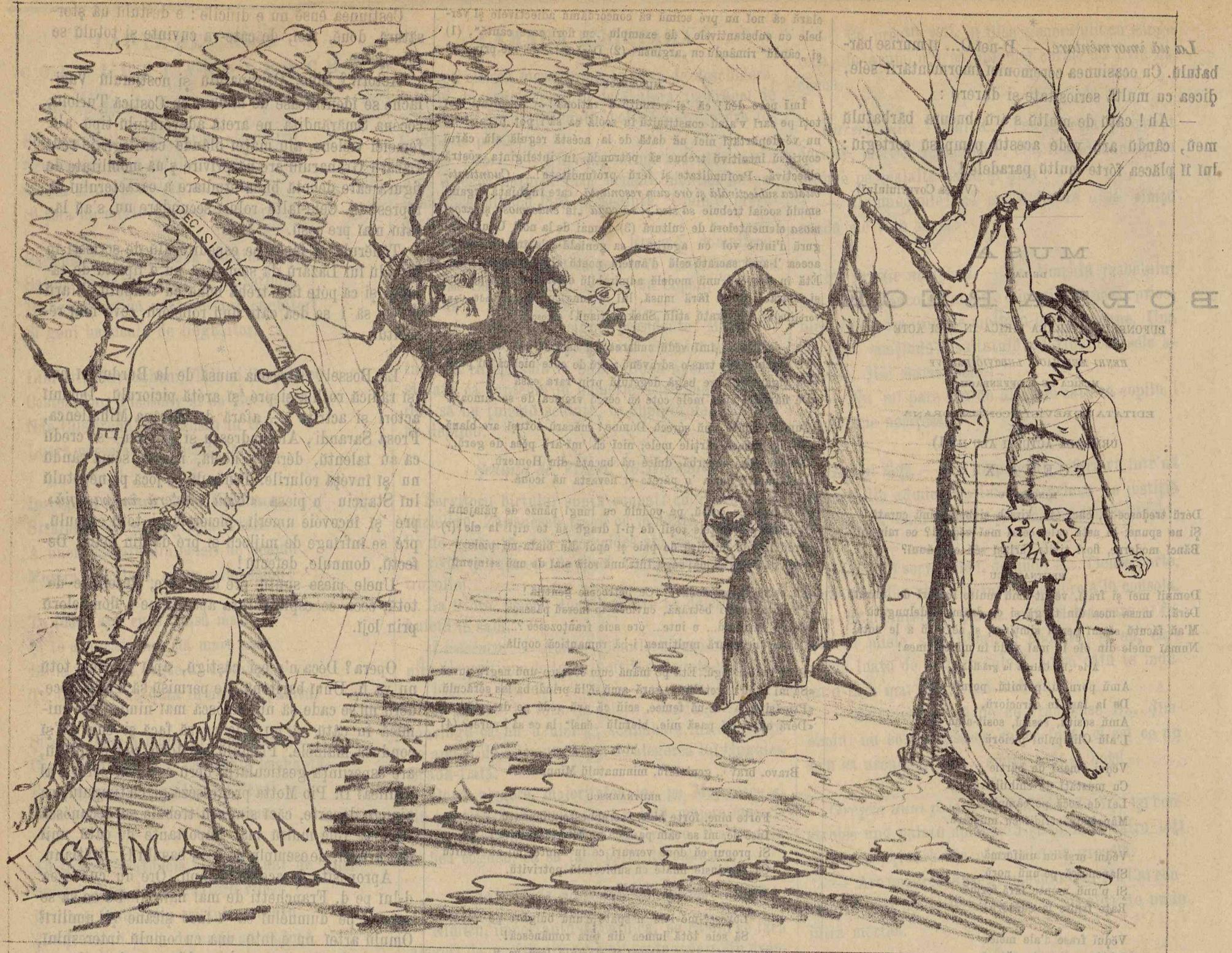
Sub semnatul cu onore facu cunoscutu clientilor mei, cum și în generalu, că amă primi unu mare assortimentu de stofe moderne, veritabile franțușe pentru haine, de sesonul de tōmă și de iernă.

Sub semnatul, fiindu sigură că voi ave numerose comande, promită confecționarea loru în modul celu mai perfectu și cu prețuri moderate.

D. A. Antofiloiu.

Croitoru română, Strada Nouă No. 10

Noua Typographia a Laborator. Română, Str. Acad. 19.

Astfelă avea să fie tăiată acăstă casă de păiajenă, déca tréba nu se 'mpaca pene adă. Multămită DOMNULUI, lucrul să'a istovită, éru sinodul stă totu în picioare péné la uă nouă 'ncurcătură. Ce de sgomotă pentru unu caraghioslicu!...

URANGUTANULU.— Băgați de seaamă! Destulă de cândă vă îmbuibați cu ciolanele și paragrafele bugetului, pe cândă pe mine mă uitată totă lumea, de și amu făcută pe 2 MAIU, amu consolidată UNIREA prin BATE la 1869 și amu agitată îndestulă estimpă SCANDALULU mitropoliților!

LIVEZÉNCĂ.— Stai, amice, Nu te pré pripi! Nu ti-a venită anca timpul. M'ai ascéptă, cum asceptă și eu!